

Biuletyn Podatkowy

Szanowni Państwo,

Z życzeniami Dobrego Roku, życzymy również odważnych decyzji, skutecznych przedsięwzięć i tradycyjnie pozwalamy sobie podzielić się z Państwem wybranymi zagadnieniami o tematyce podatkowej. W styczniowym wydaniu, poruszone zostaną następujące kwestie:

- Stanowisko fiskusa w sprawie udostępnienia pracownikom jabłek do zjedzenia podczas pracy
- Wynagrodzenie dla radców prawnych i adwokatów nie zawsze wymaga poboru podatku przez wypłacającego
- Konsekwencje podatkowe w CIT nieterminowej wpłaty opłaty za wieczyste użytkowanie gruntu
- Kara umowna za nieterminową dostawę towarów kosztem podatkowym
- Moment rozpoznania kosztu podatkowego z tytułu nieściągalnej wierzytelności
- Sprzedaż z dużym rabatem, także w ramach akcji promocyjnej stawia pod znakiem zapytania prawo odliczenia VAT od nabycia tak sprzedawanych towarów
- Koszty dodatkowe stanowią podstawę opodatkowania WDT

Niezmiennie mamy nadzieję, że zaprezentowane informacje, stanowiska organów podatkowych okażą się dla Państwa pomocne, a być może przyczynią się do lepszego podatkowego rozliczenia transakcji. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie potrzeby szerszego omówienia zasygnalizowanych zagadnień.

*W imieniu Spółki MBSP
Magdalena Bednarek– Sieradzka*

A: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH (PDOF)

JABŁKA DLA PRACOWNIKÓW

W związku z kampanią propagowania jedzenia jabłek polskich producentów, warto zapoznać się z interpretacją IBPBI/1/415-740/14/AŻ z grudnia 2014 roku. Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach uznał w niej, że udostępnienie pracownikom podczas pracy jabłek do zjedzenia, tak aby poprawić komfort pracy, a jednocześnie wskazywać kierunki zdrowego odżywiania, nie będzie rodzic obowiązku opodatkowania u pracownika przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. Organ podatkowy wskazał przy tym, że: "(...) Przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawierają definicji pojęcia „nieodpłatnego świadczenia”. Dokonując więc wykładni gramatycznej, za „nieodpłatne świadczenie” uznać należy świadczenie „nie wymagające opłaty, takie za które się nie płaci, bezpłatne” (Nowy Słownik Języka Polskiego, PWN, Warszawa 2003 r.). Zatem należy przyjąć, że nieodpłatnym świadczeniem jest takie zdarzenie, którego skutkiem (następstwem) jest nieodpłatne przysporzenie majątku jednej osobie, kosztem majątku innej osoby, innego podmiotu. Dla celów podatkowych przyjmuje się – co znajduje potwierdzenie w orzecznictwie – że pojęcie nieodpłatnego świadczenia ma szerszy zakres niż w prawie cywilnym. Obejmuje ono bowiem wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, lub te wszystkie zdarzenia prawne i zdarzenia gospodarcze, których

Bo jak wskazał Trybunał Konstytucyjny, za przychód pracownika mogą być uznane takie świadczenia, które zostały spełnione (i) za zgodą pracownika, (ii) w jego interesie i przyniosły mu korzyść w postaci powiększenia aktywów lub uniknięcia wydatku, który musiałby ponieść, (iii) korzyść ta jest wymierna i przypisana indywidualnemu pracownikowi.

skutkiem jest nieodpłatne, to jest niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu, przysporzenie majątku danej osobie, mające konkretny wymiar finansowy. (...) Spółka akcyjna, celem poprawy warunków pracy oraz atmosfery w pracy, jak też celem wypełnienia norm wynikających z przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy (bhp), zdecydowała się na zakup jabłek (owoców) dla pracowników. Jabłka (owoce) są dostarczane 2 razy w tygodniu do Spółki w ilościach uwzględniających liczbę pracowników. Kosze z jabłkami wystawiane są w ogólnodostępnych pomieszczeniach kuchennych (socjalnych) oraz na wydziałach produkcyjnych. Spółka nie prowadzi ewidencji w zakresie wydania i spożycia jabłek (owoców). (...) aby świadczenia uzyskiwane od pracodawcy podlegały opodatkowaniu, muszą prowadzić do pojawienia się po stronie pracownika dochodu, czyli korzyści majątkowej, która może wystąpić bądź w postaci powiększenia aktywów, co jest zwykłym skutkiem wypłaty pieniędzy, albo w postaci zaoszczędzenia wydatków, co może być następstwem świadczenia rzeczowego lub w formie usługi. W wyniku takiego świadczenia w majątku pracownika nie pojawia się wprawdzie realny dochód (w znaczeniu ekonomicznym), ale ponieważ znaczenie dochodu na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych jest szersze, zaoszczędzenie wydatków musi być traktowane na równi z przyrostem majątku. (...) kosze z jabłkami wystawiane są w ogólnodostępnych pomieszczeniach, zaś Spółka nie prowadzi ewidencji w zakresie wydania i spożycia jabłek (owoców). W rezultacie zatem wartość udostępnionych pracownikom jabłek nie stanowi przychodu dla tych osób. Przychód bowiem nie powstanie w sytuacji, gdy niemożliwym jest skonkretyzowanie odbiorcy świadczenia, jak również gdy nie można zindywidualizować wartości świadczenia przypadającego na konkretną osobę. Zatem na Wnioskodawcy nie ciąży obowiązek płatnika z tytułu udostępnienia jabłek pracownikom."

WYNAGRODZENIE DLA RADCÓW PRAWNYCH I ADWOKATÓW

W dniu 24 grudnia 2014 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach udzielił odpowiedzi na pytanie, czy wynagrodzenie adwokata/radcy prawnego, który wykonuje czynności z tytułu zastępstwa procesowego, można potraktować analogicznie, jak koszty obrony przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu? Organ podatkowy udzielił odpowiedzi twierdzącej, uzasadniając swój pogląd następująco: "(...) Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia

26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, osoby prawne i ich jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują świadczeń z tytułu działalności, o której mowa w art. 13 pkt 2 i 4-9 oraz art. 18, osobom określonym w art. 3 ust. 1, są obowiązane jako płatnicy pobierać, z zastrzeżeniem ust. 4, zaliczki na podatek dochodowy, stosując do dokonywanego świadczenia, pomniejszonego o miesięczne koszty uzyskania przychodów w wysokości określonej w art. 22 ust. 9 oraz o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b, najniższą stawkę podatkową określoną w skali, o której mowa w art. 27 ust. 1. Płatnicy nie są

obowiązani do poboru zaliczek od należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 2 i 8, jeżeli podatnik złoży oświadczenie, że wykonywane przez niego usługi wchodzą w zakres prowadzonej działalności gospodarczej, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 (art. 41 ust. 2 ww. ustawy). (...) Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, odrębnymi źródłami przychodów są: działalność wykonywana osobiście oraz pozarolnicza działalność gospodarcza. (...) powstanie u Wnioskodawcy obowiązków płatnika uzależnione jest m.in. od źródła przychodu, do którego podmiot otrzymujący wynagrodzenie powinien zaliczyć otrzymywane środki. Podatnicy uzyskujący dochody z prowadzonej działalności gospodarczej są bowiem zobowiązani do samodzielnego obliczenia i odprowadzenia zaliczek na podatek. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że jeżeli Wnioskodawca wypłaca wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji kuratora adwokatowi lub radcom prawnym, którzy wykonują zawód w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej i w związku z wykonywaniem tego zawodu zostali przez Sąd z urzędu ustanowieni kuratorami, to na Wnioskodawcy nie ciąży obowiązek płatnika, tj. obowiązek obliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłacanego wynagrodzenia. W przeciwnym wypadku, ww. przychody będą przychodami ze źródła jakim jest działalność wykonywana osobiście, a Sąd jako płatnik obowiązany będzie do obliczenia, pobrania i wpłacenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych z tego tytułu". (IBPBI/1/415-1133/14/BK)

**Interpretacja ogólna
Ministra Finansów z
21 listopada 2013 r.
nr DD3/033/181/
CRS/13/RD-90955/13
reguluje w jaki sposób
należy kwalifikować
wynagrodzenie
otrzymywane przez
adwokatów, radców
prawnych, doradców
podatkowych z tytułu
nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej z
Urzędu.**

B: PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH (PDOP)

NIETERMINOWA WPLATA OPŁATY ZA UŻYTKOWANIE WIECZyste

Odsetki zapłacone w związku z nieterminowym uregulowaniem należności z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodu Spółki. Tak wynika z interpretacji IBPBI/2/423-1135/14/MS wydanej w drugiej połowie grudnia 2014 roku przez Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach. A co z samą opłatą za wieczyste użytkowanie, która nie została uiszczona w prawidłowej wysokości w terminie? W ocenie ww organu podatkowego "(...) opłaty poniesione z tytułu użytkowania wieczystego gruntów, nie są bezpośrednio związane z określonymi przychodami. Należy je zatem zaliczyć do pośrednich kosztów uzyskania przychodów, gdyż nie jest możliwe przypisanie ich do określonych przychodów. Kwestię potrącalności pośrednich kosztów uzyskania przychodów regulują przepisy art. 15 ust. 4d i ust. 4e ustawy o pdop. (...) Przepisy ustawy o pdop nie określają szczególnych zasad dokonywania korekt wysokości kosztów uzyskania przychodów. Nie może jednak budzić wątpliwości, że bez względu na to czy poniesiony koszt ma charakter kosztu bezpośredniego, czy też kosztu pośredniego fakt dokonania jego korekty nie zmienia momentu poniesienia i potrącenia kosztu, a jedynie jego wysokość. Korekta wielkości kosztu powinna być zatem zawsze rozliczona w okresie rozliczeniowym, w którym koszt został już ujęty w ewidencji księgowej, z uwzględnieniem zasad potrącalności wynikających z przepisów ustawy o pdop.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że zmiana wysokości kosztów uzyskania przychodów dotycząca wydatków ponoszonych przez Spółkę w latach 2009 – 2013 z tytułu opłaty za wieczyste użytkowanie gruntu, powinna być odniesiona do momentu, w którym koszty te zostały potrącone (należy zatem dokonać korekty kosztów wstecz w latach podatkowych, w których koszty zostały poniesione, czyli ujęte w pierwotnej wysokości w prowadzonych księgach rachunkowych)."

KARA ZA NIETERMINOWĄ DOSTAWĘ TOWARÓW KOSZTEM W DACIE-ZAKSIĘGOWANIA

W interpretacji IBPBI/2/423-1102/14/AP organ podatkowy potwierdził, że wypłata kary umownej z tytułu nieterminowej dostawy stanowi koszt uzyskania przychodu. Odnosząc się zaś do kwestii momentu rozpoznania owego kosztu Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach uznał, że "(...) nie można zgodzić się z twierdzeniem Spółki, że za koszt uzyskania przychodu należy uznać koszty z tytułu naliczonych kar umownych w momencie otrzymania noty księgowej (obciążeniowej) od kontrahenta, którą należy zaksięgować. Jak wykazano powyżej za dzień poniesienia kosztu powinien zostać uznany dzień, na który koszt zaksięgowano, a nie dzień otrzymania noty, czy też dzień jej zaksięgowania. Dzień, na który koszt zaksięgowano będzie tym samym dniem potrącalności tego kosztu."

Podatnik ma prawo do zaliczenia naliczonej kary umownej w poczet kosztów uzyskania przychodu, jeżeli poniesienie wydatków na karę umowną jest ekonomicznie uzasadnione.

MOMENT ROZPOZNANIA KOSZTU Z TYTUŁU NIEŚCIAĞALNEJ, NIEPRZEDAWNIONEJ WIERZYTELNOŚCI

Na pytanie, do jakiego okresu rozliczeniowego w podatku dochodowym od osób prawnych Spółka powinna zaliczyć koszt uzyskania przychodu w postaci nieściągalnej wierzytelności: do okresu w którym uprawomocniło się wydane przez Sąd postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego czy do okresu w którym Spółka udokumentowała tę nieściągalność, Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w opinii IBPBI/2/423-1465/14/AP z dnia 16 grudnia 2014 roku odpowiedział, że rozpoznanie kosztu podatkowego jest możliwe w roku, w którym spełnione są wszystkie warunki wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 25 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Co prawda "(...) ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych nie precyzuje momentu, w którym nieściągalne wierzytelności zalicza się do kosztów uzyskania przychodów. Niemniej jednak należy stosować w takim przypadku generalną zasadę „przypisywania” kosztów do określonego roku podatkowego.(...) nieściągalne wierzytelności zaliczane są do kosztów uzyskania przychodów w dacie łącznego spełnienia dwóch warunków: (i) wierzytelność powinna być odpisana jako nieściągalna (powinien być dokonany odpowiedni zapis w księgach rachunkowych) oraz (ii) nieściągalność wierzytelności powinna być udokumentowana w sposób wskazany w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Gdy warunki te zostaną spełnione w różnych latach podatkowych, zaliczenie wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów będzie możliwe w roku podatkowym, w którym spełniony zostanie drugi z warunków. Z przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego wynika, że Spółka zamierza zaliczać nieściągalne wierzytelności w koszty uzyskania przychodów w roku podatkowym, w którym uzyska dokumenty poświadczające nieściągalność wierzytelności. Odnosząc powołane wyżej przepisy do przedstawionego we wniosku opisu zdarzenia przyszłego stwierdzić należy, że Spółka ma prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów wierzytelności, które zostały odpisane jako nieściągalne, które nie są przedawnione, a uprzednio zostały zarachowane jako przychody należne oraz których nieściągalność została udokumentowana na podstawie postanowień sądów o ukończeniu postępowania upadłościowego. Potraktowanie nieściągalnej wierzytelności jako kosztów podatkowych powinno nastąpić w tym roku podatkowym, w którym wypełnione są wszystkie przesłanki, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 25 ustawy tj. nastąpiło podjęcie decyzji o spisaniu wierzytelności zarachowanej wcześniej jako przychód podatkowy oraz została udokumentowana jej nieściągalność, zgodnie z art. 16 ust. 2 ww. ustawy. Gdy warunki te zostaną spełnione w różnych latach podatkowych, zaliczenie wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów będzie możliwe w roku podatkowym, w którym spełniony zostanie drugi z warunków. W tym miejscu należy zauważyć, że nie można zgodzić się z Wnioskodawcą, że data uprawomocnienia postanowienia sądu nie ma znaczenia bowiem nieściągalność wierzytelności nie może być udokumentowana nieprawomocnym postanowieniem sądu. Zatem, zaliczenie wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów będzie możliwe w momencie kiedy zostaną spełnione obie przesłanki zaliczenia nieściągalnej wierzytelności do kosztów uzyskania przychodów, tj. dojdzie do uprawomocnienia postanowienia o ukończeniu postępowania upadłościowego oraz do spisania wierzytelności uprzednio zaliczonej do przychodów należnych jako nieściągalnej. "

Data uprawomocnienia się postanowienia Sądu o ukończeniu postępowania upadłościowego ma znaczenie.

C: PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

SPRZEDAŻ Z DUŻYM RABATEM WYKLUCZA ODLICZENIE VAT?

Kuriozalna wydaje się listopadowa (z 2014 roku) interpretacja IPTPP2/443-607/14-5/JSz autorstwa Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi. Nie można jej jednak pominąć, gdyż być może wyraża ona obecną tendencję interpretacyjną ze strony fiskusa. W interpretacji tej analizie poddano następujący stan faktyczny: wnioskodawca (zarejestrowany i czynny podatnik VAT) planuje uruchomić nowe kampanie promocyjne prezerwatów M. Marka ta jest własnością wnioskodawcy i nie jest obecnie na rynku marką powszechnie znaną. (...) Wnioskodawca będzie prowadził kampanie skierowane do klientów hurtowych oraz detalicznych. (...) W ramach działań promocyjnych Wnioskodawca rozważa możliwość zorganizowania promocji koszykowych polegających na sprzedaży pakietów prezerwatów M. w cenach innych prezerwatów z najwyższej półki wraz z innymi przedmiotami z wysokim rabatem, dochodzącym nawet do 99%. Stawka podatku VAT przy sprzedaży prezerwatów M. wynosi 8%. Produkt promujący zakup prezerwatów, obłożny będzie podatkiem VAT w wysokości 23%." Powstała zatem u wnioskodawcy wątpliwość co do prawa odliczenia podatku VAT. Organ podatkowy wskazał: "(...) warunkiem umożliwiającym podatnikowi skorzystanie z prawa do odliczenia podatku naliczonego jest związek zakupów z wykonanymi czynnościami opodatkowanymi, tzn. których następstwem jest określenie podatku należnego (powstanie zobowiązania podatkowego). (...) kierując się wykładnią dokonywaną w zgodzie z zasadami VI Dyrektywy (od 1 stycznia 2007 r. – Dyrektywy 2006/112/WE), na gruncie art. 86 ust. 1 ustawy, podobnie jak i art. 17(2)(3) i (5) VI Dyrektywy (art. 167 i nast. Dyrektywy 2006/112/WE) należy przyjąć – co do zasady – że niezbędnym warunkiem odliczenia VAT jest istnienie bezpośredniego związku pomiędzy zakupami (wydatkami), a konkretną transakcją opodatkowaną. Wydatki te powinny stanowić część składową kosztów świadczenia, uwzględnioną w cenie. Jednocześnie przytoczyć w tym miejscu należy orzeczenie WSA we Wrocławiu z dnia 24 lipca 2014 r. sygn. akt I SA/Wr 754/14, zgodnie z którym: „System odliczeń VAT jest wyraźny - ma on na celu całkowite uwolnienie przedsiębiorcy od ciężaru VAT zapłaconego lub podlegającego zapłacie w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Natomiast nie daje takiego uprawnienia do odliczenia w przypadku czynności będących poza zakresem takiej działalności gospodarczej. A zatem nie można zaakceptować rozwiązania zgodnie z którym wykładnia dyrektywy przynosiłaby podatnikowi korzyść sprzeczną z zasadami tej dyrektywy. Wykluczone jest "niesymetryczne" powoływanie się na przepisy dyrektywy, co oznacza, że podatnik co do zasady nie może powoływać się na dyrektywę w celu domagania się prawa do odliczenia podatku naliczonego, nie płacąc podatku należnego (...) Jak wynika z treści wniosku, w ramach działań promocyjnych Wnioskodawca rozważa możliwość zorganizowania promocji koszykowych polegających na sprzedaży pakietów prezerwatów M. w cenach innych prezerwatów z najwyższej półki takich jak ... wraz z innymi przedmiotami z wysokim rabatem, dochodzącym nawet do 99%. (...) Mając na uwadze powyższy opis sprawy oraz powołane przepisy należy stwierdzić, iż w przypadku nabycia towarów promujących sprzedaż, które następnie w ramach pakietów sprzedawane są przez Wnioskodawcę z wysokim rabatem, dochodzącym nawet do 99%, pomimo, iż – jak wynika z okoliczności sprawy - towary te będą miały związek z czynnościami opodatkowanymi podatkiem VAT, to związek ten jest na tyle nieznaczący, że nie może on skutkować wystąpieniem prawa do odliczenia. Sprzedaż towarów promujących za 0,01 zł brutto, w świetle przedstawionego opisu sprawy, jest marginalna w stosunku do poniesionych przez Wnioskodawcę wydatków na nabycie tych towarów. Koszt nabycia towarów promujących nie stanowi elementu ceny tych towarów. Także koszt towarów promujących nie jest kosztem ogólnym w prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej.

Ponoszone wydatki na towary promujące nie przekładają się na uzyskiwany przez Wnioskodawcę obrót z tytułu ich sprzedaży. Podsumowując powyższe rozważania należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie będzie miał prawa do odliczenia podatku naliczonego oraz ewentualnego zwrotu na rachunek bankowy nadwyżki podatku naliczonego nad podatkiem należnym w związku z nabyciem towarów promujących sprzedaż prezerwatów."

DODATKOWE KOSZTY ZWIĘKSZAJĄ PODSTAWĘ OPODATKOWANIA WDT

Obciążenie kontrahenta unijnego dodatkowymi kosztami z tytułu spadku wartości materiałów produkcyjnych, nabytych do produkcji sprzedawanych mu wyrobów, jest częścią wewnątrzspółnotowej dostawy towarów. Tak wynika z wyroku WSA w Gdańsku z dnia 22 października 2014 roku (I SA/Gd 963/14). W uzasadnieniu skład orzekający podniósł: "(...) Zagadnienie podstawy opodatkowania zostało uregulowane także w przepisach Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku c wartości dodanej. Zgodnie z art. 73 Dyrektywy Rady, w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług innych niż te, o których mowa w art. 74-77, podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną lub którą dostawca lub usługodawca otrzyma w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług, od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej, włącznie z subwencjami związanymi bezpośrednio z ceną takiej dostawy lub świadczenia. Ww. przepis Dyrektywy wskazuje na to, że kwoty pobierane przez dostawcę od nabywcy wpływają na wartość dokonywanej czynności, a co się z tym wiąże, wpływają również na podstawę opodatkowania. Dotyczy to kosztów, które zwiększają kwotę należną z tytułu konkretnej transakcji, tj. konkretnej dostawy towarów lub świadczenia konkretnej usługi. Jak wynika z przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego, sprzedaje ona wyprodukowane wyroby gotowe m.in. na rzecz kontrahenta z Unii Europejskiej, wykazując sprzedaż dla potrzeb VAT jako wewnątrzspółnotowe dostawy towarów opodatkowane stawką VAT 0%. Do procesu produkcyjnego sprzedawanych na rzecz kontrahenta wyrobów gotowych Spółka nabywa odpowiednie materiały produkcyjne. Zdarza się, że materiały te tracą na wartości. W celu zrekompensowania sobie spadku wartości nabywanych materiałów produkcyjnych, przeznaczonych do produkcji wyrobów gotowych, Spółka obciąża Kontrahenta opłatą związaną ze spadkiem wartości tych materiałów (kwota opłaty odpowiada kwocie spadku wartości tych materiałów). (...) Mając na uwadze powyższe podzielić należało stanowisko organu, że skoro nabyte materiały produkcyjne są w założeniu zawsze montowane w wyrobach gotowych i zasadniczo nie dochodzi do sytuacji, w których nie zostają one ostatecznie zamontowane w wyrobie gotowym (a więc ostatecznie nastąpi ich dostawa, jako składnika wyrobu gotowego), świadczenie pieniężne w wysokości równoważności spadku wartości tych materiałów wypłacane przez kontrahenta - niezależnie od motywacji takiego działania - jako element kalkulacyjny ceny wyrobów gotowych, zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o VAT, winno zwiększać podstawę opodatkowania tychże wyrobów. Skoro bowiem podstawa opodatkowania podatkiem od towarów i usług w przypadku dostawy towarów (także wewnątrzspółnotowej dostawy towarów) obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy, to obejmuje ono także koszt materiałów użytych do wytworzenia wyrobu gotowego (...) świadczenie uzyskiwane przez skarżącą z tego tytułu jest pokryciem kosztów wytworzenia wyrobu gotowego (jest elementem kalkulacyjnym ceny), a zatem zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o VAT zwiększa podstawę opodatkowania (...)" Tym samym sąd nie przychylił się do opinii podatnika, który próbował przeforsować tezę, że to obciążenie dodatkowymi kosztami jako, że nie jest dostawą sensu stricto, ani też świadczeniem usług, powinno pozostać poza rozliczeniem VAT, jako świadczenie quasi odszkodowawcze.

DANE DO KONTAKTU

Magdalena Bednarek-Sieradzka
Doradca podatkowy
Nr wpisu: 09760
tel. +48 (22) 830 96 00
+48 513 008 582
magdalena.bednarek-sieradzka@mbsp.pl

Informacje o spółce :

MBSP Sp. z o.o.
SPÓŁKA DORADZTWA PODATKOWEGO
e-mail: mbsp@mbsp.pl

ul. Chałubińskiego 8,
00-613 Warszawa
Kapitał zakładowy 40.000,-złotych

NIP 7010191809
REGON 141936420

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy
KRS 0000333055

Niniejszy Biuletyn ma charakter wyłącznie informacyjny i nie stanowi porady prawnej, konsultacji prawnej lub opinii prawnej, ani nie może być traktowany jako świadczenie pomocy prawnej w jakiegokolwiek formie. W szczególności autor nie doradza zachowań zgodnych, bądź niezgodnych z treścią wpisu, informując, że podjęcie lub zaniechanie działań w indywidualnej sprawie uzależnione jest od oceny stanu faktycznego oraz prawnego dotyczącego tej sprawy.